

Lovforslaget vedtoges i begge ting med tilslutning fra fire partier, idet retsforbundet stemte imod og kommunisterne afholdt sig fra at stemme.

65. Lov om prisaftaler m. v. (Minister for handel, industri og søfart *Rytter*). [A. sp. 2801. — C. sp. 15 og 29].

FremSAT i *folketinget* ¹⁰/₁₀ (F. sp. 165). 1. beh. ²⁸/₁₀ (F. sp. 377). Partiernes ordførere: Krag, Anker Lau, Weikop, Rager, Tholstrup og Aksel Larsen. Henvist til udvalg på 15 medlemmer (Krag, H. C. Hansen, Poul Hansen [Slagelse], Fanny Jensen, Lars P. Jensen, Lars M. Olsen, Hans Rasmussen, Anker Lau [sekretær], Jørgen Gram, Laurits Pedersen, Weikop [formand], Poul Claussen, Gudrun Hasselriis, Rager og Tholstrup). Betænkning (B. sp. 17) afgivet ¹³/₁₁. (Ordfører: Weikop). 2. beh. ¹³/₁₁ (F. sp. 1015). 3. beh. ¹³/₁₁ (F. sp. 1042). *Oversendt til lands-tinget*. 1. beh. ¹⁴/₁₁ (L. sp. 159). Partiernes ordførere: Marinus Larsen, Villemoes, H. K. Sørensen, Axel Christensen og M. Sig Steffensen. 2. beh. ¹⁴/₁₁ (L. sp. 180). 3. beh. ¹⁴/₁₁ (L. sp. 182). *Loven stadfæstet 14. november 1952.* (Lovt. nr. 378).

Loven træder i stedet for den hidtil gældende lov om priser m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 463 af 14. november 1949 som ændret ved flere efterfølgende love, senest lov nr. 191 af 30. maj 1952 (årbog 1951—52, side 259), hvorved prislovens gyldighedstid forlængedes indtil 15. november 1952.

De retningslinier, der har været fulgt ved udarbejdelsen af forslaget til den nye lov, som har gyldighed til *15. november 1953*, fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, hvori det hedder:

„I forbindelse med lovens revision i 1948 blev der i § 1 indsat en bestemmelse angående *lovens formål*. Bestemmelsen gik bl. a. ud på, at der ved lovens administration ville være at tilstræbe så normale prisberegninger og prisdannelser som muligt for således at fremme en afvikling af de ekstraordinære prisforanstaltninger og en tilbagevenden til normale forhold. Den internationale udvikling, der fandt sted i de følgende år, havde imidlertid til følge, at den nævnte formålsangivelse i prisloven midlertidigt måtte træde noget i baggrunden, men i løbet af